

Vila confessa haver mort sis avis amb barbitúrics i dos més amb insulina

Els crims ascendeixen a 11 i falta esclarir un cas que el zelador no recorda amb claretat

ESPERANÇA PADILLA

segona declaració judicial d'un assassí en sèrie. Els jutjats d'Olot van ser ahir un vesper de periodistes que volien aconseguir detalls sobre la declaració de Vila. El presumpte assassí va arribar des de la presó de Can Brians, on està tancat a l'espera de judici. El seu advocat, Carles Monguilod, va explicar que Vila volia confessar tots els crims per poder ser millor tractat psiquiàtricament ja que ara són els metges que tenen la última paraula sobre la seva responsabilitat en els fets. Vila va ser detingut el 18 d'octubre arran la mort de Paquita Gironès i va confessar tres crims. Ara, n'ha admès vuit més i un novè cas està per esclarir.

Joan Vila va matar, entre el 29 d'agost de 2009 i el 17 d'octubre de 2010, un total d'onze ancians residents al geriàtric La Caritat d'Olot. Si bé hi havia ja tres crims acreditats, Vila va confessar ahir, en una declaració davant el jutge que va durar més de tres hores, la mort de vuit interns més, sis dels quals es compten entre els cossos exhumats dilluns passat, tal com havia apuntat Diari de Girona dissabte. I encara hi ha pendent d'esclarir la mort que faria la dotzena, ja que Vila no va poder recordar si a Josep Curós Freixes l'havia mort o no, tot i que creu que no ho va fer.

El zelador, que està essent tractat psiquiàtricament a la presó de Can Brians, va mostrar-se serè i va assegurar que el relat sobre els assassinats queda, ara sí, esgotat. I que seguia sense saber per què ho havia fet, si bé va tornar a incidir en la pietat que li provocaven els ancians impedits -tots tenien més de 80 anys- i va reblar que, en cas que ell estigués en la mateixa situació que les seves víctimes, "li agradaria que l'ajudessin a morir", tot i que també va admetre que cap dels ancians li va sol·licitar que ho fes. Que, en resum, estimava les persones a qui va assassinar; igual que a la resta d'interns de La Caritat.

Només les tres últimes víctimes -Paquita Gironès, Sabina Masllorens i Montserrat Guillaumet- van morir a causa de la ingesta de líquids tòxics: lleixiu i àcid desincrustant per netejar terres. A Montserrat Canalías Muntada, Joan Canal Julià, Lluís Salleras Claret, Carme Vilanova Viñolas, Teresa Puig Boixadera i Rosa Baburés Pujol els va matar, presumptament i segons les seves pròpies paraules, fent-los empassar un còctel de barbitúrics triturats acompanyats d'un got d'aigua.

Fins i tot en alguns casos els posava espessidor perquè l'ingerissin amb menys esforç. Algunes d'aquestes víctimes, com ara Montserrat Canalías, van morir després envoltades de la família. El fet que Vila abandonés la tàctica indolora i

optés per enverinar les seves tres últimes víctimes es pot relacionar, segons fonts del centre, amb el canvi de lloc de l'habitació on es guarden els medicaments. Els sedants van fer-se més difícils d'aconseguir i per això va optar per remenar a l'armari de la neteja. Ell, va assegurar ahir, no hi sap trobar cap explicació.

Però encara hi ha més. A Isidra Garcia Aceijas i Francisca Matilde Fiol, que eren diabètiques, les va matar amb una injecció d'insulina. Vila, que va demostrar una capacitat d'evocació notable, va detallar fins i tot que la primera havia estat el dia de la seva mort l'hospital Sant Jaume d'Olot i que la van fer tornar al centre perquè no van poder-li remuntar la hipoglucèmia que sofria. Per contra, Francisca va ser derivada a urgències després que Vila li injectés la substància que va acabar amb la seva vida. Va morir a l'hospital l'endemà.

El presumpte assassí va fer-se llegir, un per un, els noms de les persones que havien mort en els darrers cinc anys a La Caritat. Van ser 56. Un total de 29 van morir durant el seu torn: Vila treballava els caps de setmana i els dies festius. En la majoria dels casos, el zelador va aportar fins i tot detalls de com s'havia esdevingut el decés, quina era la malaltia que patia l'ancià i fins i tot detalls com ara què havien menjat en el seu darrer dia. Rere aquesta memòria privilegiada, però, s'hi podria amagar una ment malalta. El seu lletrat, Carles Monguilod, va començar ahir a apuntar que en aquest cas els veritables jutges seran els psiquiatres: la clau del procés serà esclarir si Vila era o no conscient dels seus actes quan va matar.

Va ser el ministeri fiscal qui més va incidir, durant la declaració, en el paper de la metgessa del geriàtric. Vila va declarar que "va tenir un comportament de 10": que no recorda que se certifiqués cap mort sense que prèviament la facultativa observés el cadàver i que, en tot cas, sempre veia els morts abans que els recollís la funerària. També va explicar, però, que "en ocasions" passava molta estona entre que la doctora era avisada per telèfon -els caps de setmana no treballava- i que aquesta arribava al centre.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2010/12/01/vila-confessa-mort-avis-barbiturics-insulina/449580.html>